

גלגול שלישי, ואלו הם שלשה לבושים של שלשה כסויים של שלשה צבעי העין, שהם לבושים לבת עין שהיא נשמה. ובשרשת אלה אמר, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, וכנגד שלשת הצבעים, פעמים הם שלשת הצבעים של הנר, שנאמר בהם וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש מתוף הסנה. וירא - הרי צבע אחד, בלבת אש מתוף הסנה - הרי צבע שני, וירא והנה הסנה בער באש - הרי שלשה, והם כנגד שלשת צבעי העין. בלבת אש זו בת עין, באותו זמן שיהיו מאירים שלשת צבעי העין, שהם כנגד שלשת צבעי הקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ובאותו הזמן - פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון.

אור העין הוא עמוד האמצעי, בת עין הבית שלה, באותו הזמן שיתפנה הענן מבת העין, שנאמר בה סכתה בענן לך וגומר, שהיא התבלול של העין, זו רומא רבתי, השכינה העליונה עתידה לומר לקדוש ברוך הוא, למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הבית, אנכי של יציאת מצרים. ואף על גב דאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, שהיא שכינה, שהיא אסורה בגלות, שכינה העליונה תפדה אותה. זהו שפתוב אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי, מי יהו"ה שכבי עד הבקר, שהיא ימין פשוטה לקבל שבים, שאין הדבר הזה תלוי אלא בתשובה, הימין העליונה של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה כנשר יעיר קנו, שהיא ירושלים, ק"ן ו', על גזליו ירחף, יפרוש

תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת פסויין, דתלת גוונין דעינא, דאינון לבושין לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, ולקבל תלת זמנין אינון תלת גוונין דשרגא, דאתמר בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוף הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש מתוף הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה גוונין דעינא, בלבת אש דא בת עין, בההוא זמנא דיהון נהירין תלת גוונין דעינא, דאינון לקבל תלת גוונין דקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעיתא, בת עין ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני עננא מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי רבתיא, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא בריך הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי הבית (בראשית כד לא), אנכי דיציאת מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא, שכינתא עלאה יפרוק לה, הדא הוא דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי, חי יי' שכבי עד הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים, דלית מלתא דא תליא אלא בתויבתא, ימין עלאה דשכינתא.

בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו (דברים לב יא), דאיהו ירושלים, ק"ן ו' על גזליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על

כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו. זהו שפתיב ואשא אתכם על כנפיו נשרים ואביא אתכם אלי. שבזמן שהשכינה בגלות, נאמר בה ולא מצאה היונה מנוח וגומר, אלא בשבת וימים טובים. ובאותו זמן מתיחדת עם בעלה, וכמה נפשות יתרות יורדות עמה לדור עם ישראל. זהו שכתוב ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם. אשרי הוא מי שמתקן לה דירה נאה בלבו, וכלים נאים באיברים שלו, ואשה נאה, שהיא נשמתו, שבשבילה שורה השכינה העליונה שהיא נשמת כל חי עליו, והקדוש ברוך הוא הוא שובת באחד, וינפש באחד, בשכינה העליונה הוא שובת עליהם, ובשכינה התחתונה הוא וינפש עליהם, ונותן להם נפשות יתרות.

שאותן בתולות אחריה רעותיה, שבאות עמה, וכמה מלאכים ממנים, ומשרתים שלהם באים עמם, שהם שבעים, שתלויים מן זכור ושמור, וזהו ויכל"ו, כולל שבעים ושנים, ונקראות הנפשות הללו אשפזין, מכיון שלא שורות עם ישראל אלא ביום השבת, וכשיצאת שבת, כלן חוזרות למקומן.

והנשמות שהם מצדה של השכינה העליונה נקראו אפרוחים, ונפשות שמצד השכינה התחתונה נקראים ביצים, וזהו הסוד של הפורס ספת שלום עלינו, האם העליונה שהיא ספת שלום שסוככת עליהם, ושלום עמה, שנאמר בו הנני נותן לו את בריתי שלום, ויש ספה למטה כ"ו ה"ס, שהוא יאהדונה"י, ספת שלום, כוס, ת' שהוא תפארת. באותו הזמן יהיו

אברתו, הדא הוא דכתיב (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפיו נשרים ואביא אתכם אלי.

דבזמנא דשכינתא איהי בגלותא, אתמר בה

(בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח

וגומר, אלא בשבת ויומין טבין, ובההוא זמנא אתייחדת עם בעלה, וכמה נפשות יתרון קא נחתין עמה, לדירא בישראל, הדא הוא דכתיב (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם, זפאה איהו מאן דמתקן לה דירה נאה בלביה, וכלים נאים באיברים דיליה, ואשה נאה דאיהי נשמתיה, דבגינה שריא שכינתא עלאה דאיהי נשמת כל חי עליה, וקודשא בריך הוא איהו שבת בחד, וינפש בחד, בשכינתא עלאה איהו שבת עליהו, ובשכינתא תתאה איהו וינפש עליהו, ויהיב לון נפשאן יתרון.

דאינון בתולות אחריה רעותיה, דקא אתיין עמה, וכמה מלאכים ממנן ומשמשין

דלהון קא אתיין עמהון, דאינון שבעין, דתליין מן זכור ושמור, ודא איהו ויכל"ו, כליל שבעין ותרין, ואתקריאו אלין נפשות אושפזין, בגין דלא שריין בישראל אלא ביום השבת, וכד נפיק שבת כלהו חזרין לאתריהו.

ונשמתין דאינון מסטרא דשכינתא עלאה אתקריאו אפרוחין, ונפשין מסטרא

דשכינתא תתאה אקרון ביצים, ודא איהו רזא דהפורס ספת שלום עלינו, אימא עלאה דאיהי ספת שלום דמסכך עליהו, ושלום עמה, דאתמר ביה (במדבר כה יב) הנני נותן לו את בריתי שלום, ואית סופה לתתא כ"ו ה"ס דאיהו יאהדונה"י, סופת שלום, כו"ס, ת' דאיהו תפארת. (דף נג ע"א) בההוא זמנא יהון בנין